

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4584/2020
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из породичних односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марина Јовановић Вукосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ, чији су пуномоћници Тони Чабраја и Дејан Благојевић, адвокати из ..., ради поделе брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4180/18 од 17.05.2019. године, исправљене решењем Апелационог суда у Београду Гж 4180/18 од 29.06.2020. године, на седници одржаној 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4180/18 од 17.05.2019. године, исправљене решењем Апелационог суда у Београду Гж 4180/18 од 29.06.2020. године.

Образложење

Други основни суд у Београду, пресудом П 17361/12 од 26.01.2018. године, исправљеном решењем тог суда П 17361/12 од 30.10.2019. године, утврдио је да је стан у ... у улици ... број .., стан број .. у поткровљу, по структури једноипособан, изграђен на парцели .. КО ..., заједно са адаптираним и припојеним делом таванског простора изнад стана број .., површине 38,2 м2, адаптиран по споразуму са Скупштином станара Ов ../2001 од 19.04.2001. године, овереног од стране Првог општинског суда у Београду и уговором са Скупштином станара Ов бр. ../2001 од 19.04.2001. године, овереног пред Првим општинским судом у Београду, представља заједничку имовину стечену током трајања брака између тужиле и туженог (став први изреке). Утврдио је да је тужилца АА по основу брачне тековине сувласница $\frac{1}{2}$ идеална дела непокретности стана који се налази у ..., у улици ... број .., стан број .., у поткровљу, по структури једноипособан у стамбеној згради изграђеној на кат. парцели ... КО ..., заједно са адаптираним и припојеним делом таванског простора изнад стана број .., површине 38,2 м2, адаптиран по споразуму са Скупштином станара Ов ../2001 од 19.04.2001. године, овереног од стране Првог општинског суда у Београду и уговором са Скупштином станара Ов ../2001 од 19.04.2001. године, оверен пред Првим општинским судом у Београду (став други изреке). Одбио је тужбени захтев тужиле, а у делу од утврђеног сувласничког удела од $\frac{1}{2}$ идеална дела до траженог $\frac{2}{3}$ идеална дела непокретности стана који се налази у ..., у улици ... број .., стан број .. у поткровљу, по структури је једноипособан, изграђен на парцели .. КО ..., заједно са адаптираним и припојеним делом таванског простора изнад стана број .., површине 38,2 м2, адаптиран по споразуму са Скупштином станара Ов ../2001 од 19.04.2001. године, оверен од стране Првог

општинског суда у Београду и уговором са Скупштинком станара Ов бр. ../2001 од 19.04.2001. године, оверен пред Првим општинским судом у Београду (став трећи изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 218.250,00 динара (став четврти изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж 4180/18 од 17.05.2019. године, исправљеном решењем тог суда Гж 4180/18 од 29.06.2020. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Другог основног суда у Београду П 17361/12 од 26.01.2018. године, исправљену решењем Другог основног суда у Београду П 17361/12 од 30.10.2019. године, у ставу првом, другом и четвртом изреке (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 31.08.2012. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 1.110.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија туженог није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Није од утицаја на другачију одлуку овог суда указивање у ревизији на одредбу члана 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05, 72/11 и 6/15), којом је прописано да, ревизија је увек дозвољена у поступцима у вези са породичним односима, осим ако овим законом није другачије одређено, а у вези члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП, с обзиром на то да се у конкретној ситуацији ради о имовинскоправном спору из породичних односа у вези брачне тековине.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**